

३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ अय्यं प्रधानं कर्म ॥ १८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥

तमेवमुक्त्वा शिनिपुंगवस्तदामहाच्छधेसोऽग्र्यधनुर्धरोरिहा ॥ किरन्समंतात्सहसाशरान्बलीसमापतन् श्येनइवामिषं यथा ॥ ३ ॥ तंयांतमश्वैः शशिंशंखवर्णैर्वि
गात्स्यैः न्यपुरुषप्रवीरं ॥ नाशक्रुवन्वारयितुं समंतादादित्यरश्मिप्रतिमं रथाग्र्यं ॥ ४ ॥ असत्यविक्रांतमदीनसत्वं सर्वगणाभारतयेत्वदीयाः ॥ सहस्रनेत्रप्रति
मप्रभावं दिवीवसूर्यं जलदव्यपाये ॥ ५ ॥ अमर्षपूर्णस्त्विति चित्रयोधीशरासनीकांचनवर्मधारी ॥ सुदर्शनः सात्यकिमापतंतं न्यवारयद्राजवरः प्रसस्य ॥ ६ ॥

तयोरभूद्भारतसंप्रहारः सुदारुणस्तंसमतिप्रशंसन् ॥ योधास्त्वदीयाश्च हि सोमकाश्च त्रेद्रयोर्बुद्धमिवामरौघाः ॥ ७ ॥ शरैः सुतीक्ष्णैः शतशोभ्यविध्यत्सुदर्शनः
सात्वतमुख्यमाजौ ॥ अनागतानेव तु तान् पृषत्कांश्चिच्छेदराजन शिनिपुंगवोपि ॥ ८ ॥ तथैव शक्रप्रतिमोपि सात्यकिः सुदर्शनेयान् क्षिपति स्म सायकान् ॥ द्विधा
त्रिधा तानकरोत्सुदर्शनः शरोत्तमैः स्यंदनवर्यमास्थितः ॥ ९ ॥ तान् वीक्ष्य बाणान्निहतांस्तदानीं सुदर्शनः सात्यकिबाणवैरैः ॥ क्रोधाद्विधक्षन्निवतिग्मतेजाः
शरानमुंचत्तपनीयचिन्तान् ॥ १० ॥ पुनः सबाणैस्त्रिभिर्भिकल्पैराकर्णपूर्णैर्निशितैः सुपुल्वैः ॥ विव्याध देहावरणं विभिघते सात्यकेरा विविशुः शरीरं ॥ ११ ॥

तथैव तस्यावनिपालपुत्रः संधाय बाणैरपरैर्ज्वलद्भिः ॥ आजघ्निवांस्तान् रजतप्रकाशांश्चतुर्भिर्भ्रश्रांश्चतुरः प्रसस्य ॥ १२ ॥ तथा तु तेनाभिहतस्तरस्वीनमाशिनै
रिंद्रसमानवीर्यैः ॥ सुदर्शनस्येषु गणैः सुतीक्ष्णैर्हयान्निहत्याशुननादनादं ॥ १३ ॥ अथास्यसूतस्य शिरोनिकृत्य भहेन शक्राशानि सन्निभेन ॥ सुदर्शनस्यापि
शिनिप्रवीरः क्षुरेण कालानलसंनिभेन ॥ १४ ॥ सकुंडलं पूर्णशशिप्रकाशं भ्राजिष्णुवक्त्रं विचकते देहात् ॥ यथापुरावज्रधरः प्रसस्य बलस्य संख्येति बलस्य राज
न ॥ १५ ॥ निहत्य तं पार्थिवपुत्रपौत्रं पौत्रं पौत्रं यदूनामृषभस्तरस्वी ॥ मुदा समेतः परयामहात्मारराजराजन्सुरराजकल्पः ॥ १६ ॥ ततोऽयथावर्जुन एव येन निवार्य सै
न्यंतवमार्गणौघैः ॥ सदश्वयुक्तेन रथेन राजन्लोकं विसिस्मापयिषुर्नृवीरः ॥ १७ ॥ तत्तस्य विस्मापयनीयमग्र्यमपूजयन् योधवराः समेताः ॥ प्रवर्त्तमानानि
षुगोचरेरीन्ददाहबाणैर्दुर्तभुग्यथैव ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सुदर्शनवधे अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ४४ ॥

संजय उवाच ततः ससात्यकिर्धर्मान्महात्मा दृष्णिपुंगवः ॥ सुदर्शनं निहत्या जौ यं तारं पुनरब्रवीत् ॥ १ ॥ रथाश्वनागकलिलं शरशक्त्यूर्मिमालिनं ॥ खड्गम
त्स्यंगदाग्राहं शूरायुधमहास्वनं ॥ २ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २